

[Wilhelm]

første betænkningssudkast stod sammen med socialdemokratiet.

Men det centrale er jo realiteterne i det hele. Hvordan stiller de radikale sig til genbrugsproblemerne? Hvorfor kunne det radikale venstre ikke tilslutte sig lovforslaget, som det lå fra regeringens side? Efter alt, hvad vi har kunnet se, så er kernen, at de radikale, i lighed med de øvrige borgerlige partier, har krævet sikkerhed for, at genbrugsloven ikke måtte føre til en eller anden form for konkurrence med det private initiativ. En sådan sikkerhed kan selvfølgelig kun betyde en udhuling af de reelle muligheder for fornuftigt genbrug.

Man vil måske spørge, hvorfor vi interesserer os så meget for, hvad netop de radikale mener og gør, når nu det er det samme, som de øvrige borgerlige partier gør. Det er selvfølgelig, fordi det radikale venstre har forstået at udstyre sig med et skær af progressivitet. Det er, fordi det radikale venstre, når der er valg, prøver at føre sig frem som et miljøvenligt parti og også på andre områder fremtræder som et fremskridtsvenligt parti. Det er, fordi man derfor kan stille særlige forventninger til de radikales stillingtagen til konkrete problemer. Men vi må efterhånden konstatere, at der er en afgrund mellem offentlighedens billede af det radikale venstre og så hr. Svend Hugaards særlige oprør fra midten, rettet imod en bedre miljøpolitik. Vi må konstatere, at det radikale venstre siger ja til miljøpolitik – i den udstrækning det kan forenes med banale kapitalistiske interesser, og det er ikke ret langt.

Det centrale punkt i diskussionen om genbrugsloven i den nuværende form fremgår af betænkningen, især af følgende formulering:

»Ministeren har tilkendegivet, at det ved fastsættelse af regler i medfør af § 11 om indsamlingsordninger vil blive anført, at kommuners salg af indsamlede genanvendelige materialer og produkter skal ske til markedspris«.

Det, der siges her, er: For det første vil en samfundsøkonomisk vurdering ikke kunne lægges til grund for genbrugsordninger; man vil ikke kunne bruge besparelser i arbejdsløshedsunderstøttelse, i omkostninger til bortskaffelse af affald og i miljømæssige omkostninger i bredere forstand til noget som helst. Disse ting må ikke inddrages i vurderingen af konkrete genbrugsprojekter, fordi man

derved naturligtvis skaber et andet grundlag for genbrugsvirksomhed end det, de private virksomheder har. For det andet vil det ikke være muligt at skabe en styring af forbruget over prispolitikken. Det var ellers en vigtig pointe. Det er klart, at folk ikke tilskyndes til genbrug af moralske grunde alene. Tilbage er altså, at genbrugsordninger kan etableres, når de kan fungere på almindelige privatkapitalistiske betingelser. Det er komplet overflødigt at lave en lov om det, det kan de private kapitalister sagtens finde ud af.

VS må altså konkludere, at den smule perspektiv, som var i forslaget, er blevet saboteret af forligspartierne hen over midten – eller af miljøoprøret fra midten, som man nu foretrækker at kalde det.

Om de enkelte ændringsforslag skal jeg sige, at nr. 1 forekommer os meget rimeligt, nemlig at ministeren skal redegøre for mere betydende initiativer.

Med ændringsforslag nr. 2 sker der en stramning af lovforslaget. Det betyder, at man skal fritage virksomheder fra indsamlingsordninger, hvis de selv kan bruge materialerne. Det skal man gøre, uanset at det ikke behøver at være nær det bedste formål, materialerne så anvendes til, og uanset at denne fritagelse i visse tilfælde vil gøre indsamlingsordninger meningsløse og absolut urentable.

Ændringsforslag nr. 3 gør ikke den store forskel, og nr. 4 er i vores øjne aldeles ligegyldigt, da loven er for betydningsløs til, at det om fem år kan være interessant at revidere den.

Hr. Honorés ændringsforslag uden for betænkningen ville vores ordfører, hvis han kunne være her, undlade at kommentere, da han nødig ville i konflikt med folketingets forretningsorden.

Til sidst: da lovforslaget i øvrigt nu er ganske uskadeligt, vil VS undlade at stemme ved den endelige afstemning.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne begynde med at afvise kristeligt folkepartis forslag om at fjerne konsummælkeprodukter fra lovens område. Jeg har ikke lagt mig fast på noget som helst i forhold til dette. Det eneste, jeg måske nok er meget enig med hr. Honoré i, er, at plastposer ikke er særlig behagelige. Jeg kender et